



Bruxelles, den 13.5.2014
COM(2014) 263 final

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

**Styrkelse af den private sektors rolle i indsatsen for at opnå inklusiv og bæredygtig
vækst i udviklingslandene**

1. INDLEDNING

1.1. Den private sektors rolle i indsatsen for at fremme udvikling

Det er almindelig anerkendt, at man bedst kommer ud af fattigdom ved at have et ordentligt job. Den private sektor tegner sig for ca. 90 % af arbejdspladserne i udviklingslandene og er derfor en vigtig partner i bekæmpelsen af fattigdom. Der er også brug for den private sektor til at investere i bæredygtig landbrugsproduktion, hvis det skal lykkes at brødføde 9 milliarder mennesker i 2050. Desuden vil den gennem innovation og investeringer i CO2-fattige og ressourceeffektive løsninger komme til at spille en vigtig rolle i overgangen til en inklusiv grøn økonomi. På baggrund af den private sektors potentiale til at skabe inklusiv og bæredygtig vækst i udviklingslandene bliver de private aktører, herunder virksomheder, finansielle formidlere, sammenslutninger og arbejdstager- og arbejdsgiverorganisationer, mere og mere aktive på udviklingsområdet, både som finansieringskilder og som partnere for regeringer, ikke-statslige organisationer (ngo'er) og donorer.

1.2. EU's støtte til udviklingen af den private sektor: resultater og erfaringer

Europa-Kommissionen arbejder tæt sammen med regeringer i udviklingslande for at hjælpe dem med at udvikle og gennemføre politikker til støtte for udviklingen af den private sektor. Den yder betydelig finansiel støtte til en lang række aktiviteter, herunder reguleringsmæssige reformer, kapacitetsopbygning og tilvejebringelse af erhvervsudviklingstjenester, med særlig fokus på at styrke mikrovirksomheder samt små og mellemstore virksomheder på lokalt plan. I løbet af det sidste årti har Kommissionens støtte til udvikling af den private sektor været på gennemsnitligt 350 mio. EUR om året. Kombineret med udviklingsbistand og private investeringer fra medlemsstaterne gør dette EU til en central aktør i bestræbelserne for at støtte udviklingen af den private sektor lokalt i partnerlandene. Med oprettelsen af regionale blandingsfaciliteter er Kommissionen også begyndt at udarbejde nye værktøjer for at få realiseret udviklingsmålene for den private sektor. Den strategiske anvendelse af tilskud giver Kommissionen mulighed for at tiltrække yderligere udviklingsfinansiering til infrastrukturinvesteringer og til at lette adgangen til finansiering for mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder. EU er også begyndt at anvende innovative finansielle instrumenter som f.eks. garantier til at styrke forretningsbankernes långivning til SMV'er og risikovillig kapital til investeringer i fonde, som låner til eller investerer i SMV'ers energieffektivitetsprojekter. I takt med at der i højere grad bruges samarbejdsblanding med institutioner for udviklingsfinansiering, bliver det også lettere at inddrage den private sektor som finansieringskilde. Der vises i denne meddelelse en række vellykkede eksempler på EU's hidtidige støtte til udvikling af den private sektor, der kan fungere som inspirationskilder for fremtidige tiltag.

I en nylig evaluering af EU's støtte til udviklingen af den private sektor mellem 2004 og 2010¹ bekræftes det, at Kommissionen har ydet et stort bidrag til udviklingen af den private sektor i partnerlandene, samtidig med at der gives bud på, hvordan de fremtidige programmer og strategier kan forbedres, bl.a. ved at der: i) lægges mere vægt på tilvejebringelse af ordentlige jobs ii) sikres et ensartet engagement fra den private sektors side for hele EU's støtteportefølje iii) gøres et mere effektivt fremstød for tværgående spørgsmål som f.eks.

¹ Se http://ec.europa.eu/europeaid/how/evaluation/evaluation_reports/2013/1317_docs_en.htm.

dagsordenen for ordentligt arbejde, beskæftigelse af kvinder og unge og menneskerettigheder og iv) gøres en indsats for at øge den operationelle effektivitet og virkningerne af støtten til udviklingen af den private sektor ved at forbedre diagnosticeringen og resultatmålingen.

2. STRATEGISK RAMME FOR AT STYRKE DEN PRIVATE SEKTORS ROLLE I BESTRÆBELSERNE FOR AT OPNÅ INKLUSIV OG BÆREDYGTIG VÆKST

På baggrund af de tidligere resultater og erfaringer og under hensyntagen til feedback fra høringer af interesseparter² foreslås der i denne meddelelse en strategisk ramme for at styrke den private sektors rolle i indsatsen for at opnå inklusiv og bæredygtig vækst. Den består af to niveauer, hvor EU mener, at det kan tilføre en merværdi og effektivt supplere de tiltag, der gennemføres af de forskellige medlemsstater, udviklingsfinansieringsinstitutioner og andre udviklingspartnere.

Hvad angår udviklingen af den private sektor, ønsker Kommissionen fortsat at være en vigtig partner for regeringer og formidlende erhvervsorganisationer i udviklingslandene for at understøtte tilvejebringelsen af et gunstigt erhvervsklima og udviklingen af lokale virksomheder, som er udstyret til at skabe ordentlige arbejdspladser, generere offentlige indtægter og udnytte de muligheder, som globalt integrerede markeder giver³. Kommissionen vil i den forbindelse undersøge nye metoder til at udnytte potentialet i den private sektor som finansiel partner, gennemførelsesansvarlig aktør, rådgiver eller formidler, således at der kan opnås en mere effektiv og virkningsfuld gennemførelse af EU's støtte, ikke kun inden for udvikling af den private sektor på lokalt plan, men også på andre områder i EU's udviklingssamarbejde, herunder bæredygtig energi, bæredygtigt landbrug og agroindustri, digital og fysisk infrastruktur og de grønne og sociale sektorer.

Ud over at kigge på den private sektors rolle som partner i udviklingssamarbejdet skal den foreslåede strategiske ramme også omfatte tiltag og redskaber for at hjælpe den private sektor med at opnå positive udviklingsresultater som led i de centrale forretningsstrategier. Det betyder, at Kommissionen ønsker at spille en større rolle med hensyn til at fremme virksomhedernes eget engagement inden for udvikling, f.eks. ved at tilskynde til ansvarlige investeringer i udviklingslandene eller sikring af bæredygtige forsyningskæder og produktionsmønstre.

Denne strategiske ramme afspejles i programmeringen af EU's udviklingsbistand fra 2014 til 2020 med hensyn til nationale og regionale strategier for udvikling af den private sektor som f.eks. det fælles AVS-EU-arbejde om en ny samarbejdsramme for udvikling af den private sektor i AVS-landene, i forbindelse med tematiske programmer, der har inddragelsen af den private sektor som et tværgående emne, og i de sektorspecifikke tiltag, der skal tilvejebringe et ensartet engagement fra den private sektors side inden for landbrug, bæredygtig energi og infrastruktur eller i grønne og sociale sektorer.

² Der blev mellem november 2013 og februar 2014 gennemført høringer om de emner, der er relevante for denne meddelelse, med EU-medlemsstaterne, regeringerne i partnerlandene, lokale myndigheder, europæiske og lokale repræsentanter for den private sektor, arbejdsmarkedets parter og ngo'er.

³ Disse interventioner er tæt forbundet med og suppleres af aktiviteter inden for handel og udvikling, der er skitseret i meddelelsen fra 2012 "Handel, vækst og udvikling" [KOM(2012) 22 endelig].

2.1. Principper for styrkelse af den private sektors rolle i EU's udviklingsamarbejde

EU's støtte til udviklingen af den private sektor og dens engagement, i forhold til både lokale og internationale private sektorer, skal styres af klare principper, der supplerer principperne for bistandseffektivitet, samtidig med at de fungerer som inspirationskilde for de bestræbelser, der udfoldes af de forskellige EU-medlemsstater, finansieringsinstitutioner og andre af EU's udviklingspartnere.

- **Fokus på jobskabelse, inklusivitet og fattigdomsbekæmpelse.** Programmer og partnerskaber skal udformes således, at de bidrager til at mindske fattigdommen, f.eks. gennem tilvejebringelse af ordentlige arbejdspladser, bedre arbejdsvilkår, en gradvis overgang fra uformel til formel økonomi eller styrkelse af den økonomiske kapacitet hos kvinder og piger, unge og sårbare grupper.
- **En differentieret tilgang til den private sektor.** Aktiviteten i den private sektor kan antage mange former og vil indvirke på den økonomiske udvikling på forskellige måder. Den private sektor er yderst forskelligartet og spænder fra initiativrige personer til store multinationale selskaber og finansielle institutioner og fra virksomheder, som skaber værdi for aktionærene, til menneskefokuserede sociale virksomheder, kooperativer og arbejdstagere og arbejdsgiverorganisationer. Disse aktører kan operere på lokalt, nationalt, regionalt eller internationalt plan, i landområder eller byområder, i den formelle eller uformelle sektor og i meget forskellige landespecifikke kontekster. Hver af disse aktører i den private sektor har brug for forskellige betingelser og incitamenter for at bidrage til udviklingen, og det kræver differentierede strategier til at støtte og inddrage dem i udviklingstiltagene.
- **Nye muligheder ved hjælp af markedsbaserede løsninger.** Donorenes interventioner bør ikke fordreje markederne, men samtidig skal der fokuseres mere på at udnytte potentialet i udviklingsbistand til at katalysere markedsudviklingen i partnerlandene. Der findes et hidtil uudnyttet potentiale til at skabe forretningsmuligheder for lokale iværksættere gennem programmer, hvori der anvendes markedsbaserede tilgange for støtte, f.eks. gennem samarbejde med lokale virksomheder som gennemførelsespartnere eller leverandører af arbejde og tjenester eller inden for rammerne af sociale programmer, hvor der snarere vælges pengeoverførsler end støtte i form af naturalier, da førstnævnte støtteform har den ekstra fordel, at den stimulerer købekraften og dermed efterspørgslen hos lavindkomstgrupper.
- **Overholdelse af klare kriterier ved direkte støtte til aktører i den private sektor.** Officiel udviklingsbistand er klart berettiget på meso- og makroniveau, men kan også være effektiv på mikroniveau til at fremskynde lokal virksomhedsudvikling eller afhjælpe markedssvigt og suboptimale investeringssituationer. For at sikre, at udviklingen er virkningsfuld og bæredygtig, at der undgås markedsfordrejninger, og at de omdømmemæssige risici og risiciene for de overførte midler mindskes, skal der anvendes klare kriterier for afgørelserne om støtte til virksomheder eller finansielle formidlere via direkte tilskud eller subsidierede virksomhedsudviklingstjenester eller i form af garantier, forsikring eller finansiering på særligt favorable vilkår. Europa-Kommissionen har udarbejdet et sæt kriterier til vejledning ved sådanne afgørelser. De supplerer reglerne i

Kommissionens finansforordninger⁴ og er generelt i overensstemmelse med de standarder, der anvendes af andre udviklingspartnere (se boks 1).

- **Hensyntagen til forskellige lokale kontekster og skrøbelige situationer.** For at sikre at EU-støtten er så udbytterig og effektiv som muligt, er det afgørende, at der differentieres mellem landesituationerne ved udformningen af udviklingen af den private sektor, og at der fastsættes prioriteter i forhold til partnerlandenes behov, udviklingstrin og sårbarhed. Især kræves der specifikke tilgange for sårbare og konfliktramte lande, som har akut behov for arbejdspladser og økonomiske muligheder til at genskabe social samhørighed, fred og politisk stabilitet.
- **Stærk fokusering på resultater.** Støtten til udviklingen af den private sektor og partnerskaber skal på alle niveauer ledsages af bestræbelser for at styrke målingen af resultater og vurderingen af interventionernes udviklingsmæssige virkninger.
- **Sikring af politisk sammenhæng på områder, der berører den private sektor i partnerlandene.** Det skal sikres, at EU's politiktiltag ikke indvirker negativt på partnerlandenes udviklingsperspektiver, samtidig med at der fortsat lægges vægt på tæt samarbejde mellem Kommissionens relevante tjenestegrene og med EU's medlemsstater for at sikre en bred EU-tilgang og sørge for, at udviklingspolitikken og de øvrige relevante EU-politikker er sammenhængende og styrker hinanden. Kommissionens meddelelse fra 2012 om handel, vækst og udvikling⁵ indeholder tilgange, der viser, hvordan dette implementeres i forbindelse med handels- og investeringspolitikker.

Boks 1: Kriterier for støtte til aktører i den private sektor

- 1) **Målbare udviklingsvirkninger:** Når der ydes støtte til en privat virksomhed eller finansiel formidler, skal støtten på en omkostningseffektiv måde bidrage til at nå udviklingsmål som f.eks. jobskabelse, grøn og inklusiv vækst eller større fattigdomsbekæmpelse. Dette kræver gennemsigtighed med hensyn til mål og resultater samt passende ordninger for overvågning, evaluering og resultatmåling.
- 2) **Additionalitet:** Uden offentlig støtte vil de private virksomheder ikke iværksætte de pågældende tiltag eller investeringer eller ikke gøre det i samme omfang, samme sted eller til den samme standard. De tiltag, der støttes, bør ikke fortrænge den private sektor eller erstatte andre former for privat finansiering.
- 3) **Neutralitet:** Den pågældende støtte bør ikke fordreje markedet, men bør tildeles via et åbent, gennemsigtigt og fair system. Den bør være af midlertidig karakter med en klart defineret exitstrategi. Støtte begrundet i markedssvigt og dermed forbundne risici bør ikke have den virkning, at der i mindre grad gennemføres reguleringsmæssige reformer, som tager fat om årsagerne til markedssvigt.
- 4) **Fælles interesser og samfinansiering:** Partnerskaberne med den private sektor skal være baseret på omkostningseffektivitet, fælles interesser og gensidig ansvarlighed for resultater. Risici, omkostninger og fordele ved et fælles projekt skal deles retfærdigt.

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 966/2012 og Kommissionens delegerede forordning nr. 1268/2012 om reglerne for anvendelsen af nævnte forordning.

⁵ KOM(2012) 22 endelig.

- 5) **Demonstrationseffekt:** En støttet foranstaltning bør sigte mod at have en klar demonstrationseffekt, der katalyserer markedsudviklingen gennem inddragelse af andre private aktører, således at der opnås en udbredelse og udvidelse af udviklingsresultaterne.
- 6) **Overholdelse af sociale, miljømæssige og skattemæssige standarder:** Private virksomheder, der modtager støtte, skal vise, at deres aktiviteter er i overensstemmelse med miljømæssige, sociale og skattemæssige standarder, herunder respekt for menneskerettigheder og indfødte folks rettigheder, ordenlige arbejdspladser, god virksomhedsledelse og sektorspecifikke normer.

2.2. Støtte til udvikling af den private sektor i EU's fremtidige udviklings samarbejde

2.2.1. Tilvejebringelse af et erhvervs-klima, der fremmer private initiativer

Støtte til en forbedring af erhvervs- og investeringsklimaet, især for mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder, og styrkelse af virksomhedsformidlings- og støtteorganisationer vil fortsat være centrale elementer i EU's bistand til udvikling af den private sektor. Denne tilgang kan gøres mere effektiv ved at forbedre kvaliteten af lande- og sektorspecifikke diagnoser med henblik på prioritering af reformer og ved at inddrage den private sektor i en handlingsfokuseret offentlig-privat dialog om udformning af politikker. Kommissionen vil også bidrage til at forbedre de disponible politiske værktøjer til måling og sammenligning af erhvervsmiljøet i de forskellige lande.

Med henblik på effektivt at kombinere reformer af erhvervsmiljøet med støtte til andre aspekter af investeringsklimaet såsom udvikling af finansielle markeder, lettelse af samhandel, forvaltning af migration og styrkelse af retlige og juridiske institutioner vil Kommissionen søge at opnå synergi mellem sin støtte til udvikling af den private sektor, støtte til dagsordenen for bistand til handel, budgetstøtte og den dermed forbundne politiske dialog med partnerlandene. Kommissionen erkender, at opbygningen af indenlandske institutioner og retlige rammer, som kan gøre det muligt for markederne at blive mere effektive og fair, kræver god forvaltningspraksis og ejerskab fra partnerregeringernes side. Kommissionen er rede til at yde støtte på områder, hvor der er politisk vilje til reformer, kombineret med bestræbelser på at gennemføre internationalt anerkendte normer og retningslinjer, som f.eks. De Forenede Nationers konvention mod korruption. Den vil også gøre bedre brug af analyser af den politiske økonomi i udformningen af udviklingsprogrammer for den private sektor.

I Paraguay er der med et EU-finansieret **økonomisk integrationsprogram** ydet støtte til oprettelsen af en kvikskranke for eksport, som har reduceret den samlede tid for de administrative procedurer, der kræves til at eksportere kød, fra 40 dage til 50 minutter og øget antallet af eksportvirksomheder i Paraguay med 500 % siden 2004, hvilket har resulteret i en betydelig stigning i eksporten.

I Tunesien var mikrofinansieringssektoren underudviklet, idet der kun fandtes to finansielle formidlere til ca. 300 kunder. Takket være en politikdialog med EU og inden for rammerne af en række budgetstøttetiltag med fælles donorer, som blev lanceret før revolutionen, reformerede regeringen i 2011 de retlige og reguleringsmæssige rammer for den nationale

mikrofinansieringssektor i overensstemmelse med bedste internationale praksis, således at en række nye operatører kunne imødekomme det udækkede behov (anslået til ca. 700 000 kunder) for mikrofinansiering til sårbare grupper.

Vækstbegrænsningerne i den private sektor stammer ikke altid fra det generelle erhvervsklima, men kan også skyldes, at der mangler støtteinfrastruktur i den pågældende branche eller sektor. Ikke alle sektorer eller brancher i en økonomi har samme potentiale med hensyn til at øge produktiviteten og skabe ordentlige arbejdspladser. Når der ydes støtte til partnerlandenes regeringer, bør det ikke blot ske som svar på en politisk anmodning; støtten skal også være i overensstemmelse med en hensigtsmæssig analyse af et lands latente komparativ fordel. Det bør prioriteres at fjerne begrænsninger i de sektorer, der i et givent land har det største potentiale til at bidrage til at skabe vækst og ordentlige arbejdspladser med den private sektor som drivkraft.

Industrielle klynger kan være et lovende middel til at opbygge strategiske alliancer med henblik på sektorspecifik støtte og adgang til globale værdikæder. Der er også brug for hensigtsmæssige og forudsigelige erhvervsspecifikke reguleringsrammer, således at der kan etableres effektive og bæredygtige markedsbaserede løsninger for elektrificering af landområder, bæredygtig energi i byområder eller adgang til finansiering og infrastruktur tjenester som f.eks. mobil telekommunikation, vand, transport, energi og boliger.

Tiltag 1: Finansiering af rådgivningstjenester og avancerede diagnostiske værktøjer til udformning af politik til at støtte regeringer og virksomhedsformidlingsorganisationer med at forbedre den indenlandske erhvervslovgivning og håndhævelsen heraf, således at retssikkerheden øges, forbedre erhvervsklimaet og mindske omkostningerne i forbindelse med erhvervsaktivitet.

2.2.2. *Forøgelse af støtten til mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder i den formelle og den uformelle sektor*

Tiltag på makro- og sektorniveau for at styrke erhvervmiljøet kræver supplerende støttetjenester på meso- og mikroniveau for at øge produktiviteten og fremskynde investeringer og oprettelse af ordentlige arbejdspladser. Der vil blive lagt vægt på støtte til mikrovirksomheder samt små og mellemstore virksomheder, som spiller en afgørende rolle for jobskabelsen, og på at øge produktiviteten og forbedre arbejdsvilkårene i den uformelle økonomi. I forbindelse med støtte til virksomhedsudvikling vil Kommissionen så vidt muligt arbejde via eksisterende virksomhedsrådgivere og tjenesteudbydere, således at der tages hensyn til erfaringerne med at skabe egne støttestrukturer, der har store administrative omkostninger. Den vil fremme markedsbaserede tilgange, hvor modtagerne i den private sektor vil skulle betale en del af omkostningerne ved den modtagne tjenesteydelse.

Kommissionens erfaringer med at støtte europæiske SMV'er kan give nyttige erfaringer også for udviklingslandene. F.eks. kan offentlig støtte, der ydes under "Enterprise Europe Network", også tjene som model til at fremme samarbejde mellem SMV'er i udviklingslandene. Europæiske virksomheder kan bidrage til udviklingen af virksomhederne i partnerlande ved at integrere lokale mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder i deres forsyningskæder, navnlig i landbrugs- og fødevarersektoren, samt gennem overførsel af teknologi, herunder bl.a. løsninger inden for økoinnovation eller vedvarende energi. Kommissionen arbejder også med offentlige finansielle institutioner om programmer som

f.eks. EBRD's initiativ vedrørende mindre virksomheder, hvor EU-midlerne anvendes til rådgivningstjenester, der er skræddersyet til særlige sektorer og lande. Det er også nødvendigt at tilskynde til stærkere Nord-Syd-samarbejde mellem virksomheder, f.eks. i form af samarbejde om coaching og uddannelse på jobbet. Desuden vil Kommissionen anvende sit udviklingssamarbejde med partnerlandene til at styrke de nationale erhvervsuddannelsessystemer i overensstemmelse med arbejdsmarkedets behov og behovene i de formelle og uformelle virksomheder.

Under **Enterprise Growth Programme** og Business Advisory Services (EGP-BAS) ydes der rådgivning til SMV'er i de østlige partnerskabslande for at hjælpe dem med at udvikle og forbedre deres virksomheder. Hidtil har mere end 600 SMV'er modtaget denne form for støtte med det fremragende resultat, at 90 % af dem har øget deres omsætning med gennemsnitligt 43 % efter kun ét år.

I Tanzania har **handels- og landbrugsstøtteprogrammet** bidraget til at forbedre kvalitetsstandarderne og øge produktiviteten i værdikæderne for te og kaffe med 50 %. Samtidig med at de små landbrugere har fået øget adgang til de internationale markeder, er deres nettoindtægter vokset med mindst 20 %, hvilket har haft en direkte positiv indvirkning på husholdningernes aktiver, styrkelsen af kvindernes stilling, uddannelsen af børn og fødevarerikkerheden.

Det skønnes, at mellem 60 og 80 procent af virksomhederne i udviklingsøkonomierne er uformelle virksomheder. De repræsenterer et enormt potentiale for vækst og jobskabelse, og den omstændighed, at de opererer uden for den formelle lovgivning, må ikke udelukke dem fra støtte gennem udviklingsbistand. Der er behov for en kombination af foranstaltninger, dels for at skabe større incitamenter til formalisering i kraft af effektive institutioner, juridiske systemer og sikre ejendomsrettigheder, navnlig for jord, som kan bruges som sikkerhed for lån, dels fordi der er behov for foranstaltninger for at forbedre produktiviteten og arbejdsvilkårene i den uformelle sektor gennem et mere sikkert arbejdsmiljø og lettere adgang til markeder, finansiering, infrastruktur og sociale tjenesteydelser. En nyttig støttemetode er støtte via uddannelse og styrkelse af kapaciteten i uformelle støtteorganisationer som f.eks. producentsammenslutninger og medlemsejede selvhjælpsorganisationer. Kooperativer, sociale foretagender og andre former for menneskefokuseret virksomhed er ofte i front med hensyn til at tilvejebringe ordentlige arbejdspladser, bæredygtige udkommer og inklusive løsninger på sociale problemer.

Tiltag 2: Medfinansiering af markedsbaserede ordninger for mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder for at give dem adgang til erhvervsstøttetjenester fra lokale leverandører, herunder virksomhedsformidlingsorganisationer, virksomhedskuvøser, uformelle selvhjælpsorganisationer og kooperativer for at styrke ledelsesfærdigheder, teknologisk knowhow og markedsforbindelser for mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder i den formelle som den uformelle sektor.

Tiltag 3: Støtte til alliancer mellem virksomheder og relevante uddannelsesudbydere for at udvikle og gennemføre efterspørgselsstyrede tekniske og faglige uddannelsesprogrammer.

2.2.3. *Styrkelse af kvinder som iværksættere og arbejdstagere*

Som led i sin støtte til mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder og tilvejebringelsen af et gunstigt virksomhedsudviklingsmiljø vil Kommissionen lægge særlig vægt på kvindelige iværksættere og kvinders beskæftigelse. Kvinder er typisk underrepræsenterede i erhvervslivet i udviklingslandene. Det skyldes ofte lovgivningsmæssige forskelle med hensyn til, hvordan mænd og kvinder behandles, som hæmmer kvindernes muligheder for at starte virksomheder, eje fast ejendom og jord eller at få adgang til kredit og derfor er en vigtig hindring for ligestilling mellem mænd og kvinder. Kommissionen vil arbejde for at fremme kønssensitiv erhvervslovgivning og tage fat om kvindelige iværksætteres og arbejdstageres specifikke behov for uddannelse og støtte for at sikre, at de mest aktuelle forbedringer i uddannelsen af piger omsættes til reelle økonomiske muligheder for kvinder.

2.2.4. *Øget adgang til finansiering og større finansiel inklusion*

Manglende adgang til finansiering og passende finansielle tjenesteydelser er en alvorlig begrænsning for især udviklingen af mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder. Kommissionen støtter en bredere adgang til forskellige finansielle tjenesteydelser for både husholdninger og mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder med tiltag, som spænder fra styrkelse af kapaciteten hos finansielle formidlere til tilvejebringelse af kapital til lokale banker til finansiering af mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder. Desuden vil der i fremtidige programmer blive fokuseret på brugen af informations- og kommunikationsteknologier (IKT) som et værktøj til at opnå finansiel inklusion af de fattige, navnlig i Afrika, hvor disse teknologier allerede er ved at ændre det finansielle landskab enormt. Der vil også blive lagt vægt på kundefokuserede modeller til at fremme inklusive kredit-, opsparings-, forsikrings- og betalingstjenester og på at gøre pengeoverførsler billigere, hurtigere og mere sikre, samtidig med at de produktive investeringer lettes. Disse aktiviteter vil blive suppleret med støtte til oprettelse af passende finansiell infrastruktur og reguleringsrammer for den finansielle sektor for at sikre forbrugerbeskyttelse, ansvarlig finansiering og langsigtet stabilitet i det finansielle system.

I Sydafrika har den risikokapitalfacilitet, som regeringen med EU-støtte har etableret for at fremme ugunstigt stillede personers deltagelse i økonomien, med særligt fokus på kvinder, tilvejebragt egenkapital eller kvasiegenkapital til 60 virksomheder og ført til oprettelsen af 7 000 nye arbejdspladser. F.eks. har MX Metal Shoppe fået et efterstillet lån på 200 000 EUR, som har gjort det muligt for virksomheden at skaffe sig yderligere finansiering til køb af nyt udstyr og til at dække driftskapitalkrav og oprettelsesomkostninger. Efter 18 måneders drift er der beskæftiget 52 ufaglærte personer, og virksomheden er rentabel og vokser hurtigt.

EU har via **AVS-EU-programmet for mikrofinansiering** finansieret et projekt, hvorunder der er gennemført kapacitetsopbygning i 12 mikrofinansieringsinstitutioner i fjerntliggende områder i 12 afrikanske lande syd for Sahara og i Haiti. EU har også støttet oprettelsen af 14 nye finansielle produkter som f.eks. kredit til vandbeholdere og skolepenge, tidsindsud og overførselstjenester. Mere end 750 ansatte i mikrofinansieringsinstitutioner har fået undervisning, og 120 000 nye kunder i landdistrikterne har fået bedre adgang til innovative finansielle tjenesteydelser.

Det har allerede vist sig, at blanding af EU-tilskud med andre finansieringskilder er en effektiv metode til at øge adgangen til finansiering, f.eks. gennem garantifaciliteter og

mikrofinansieringsfonde. Der vil blive udvist større opmærksomhed om finansiering af kvindelige iværksættere, øget finansiering af sociale virksomheder og investeringer med store virkninger⁶ samt bedre adgang til lån og egenkapitalfinansiering for SMV'er, der befinder sig i den såkaldte "udækkede mellemkategori", idet deres finansieringsbehov typisk ikke dækkes af hverken mikrokreditinstitutter og almindelige banker.

Tiltag 4: Strategisk brug af EU-tilskud, bl.a. gennem blandingsmekanismer, for at forbedre adgangen til lån, finansiering af egenkapital, garantier og tålmodig kapital for mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder, også i højrisikolande og ved hjælp af finansiering af sociale virksomheder.

Tiltag 5: Større støtte til inklusiv finansiering med særlig fokus på finansiel integration af kvinder, unge og landbefolkningen.

2.3. Mainstreaming af den private sektors udvikling og engagement i EU's udviklingssamarbejde

Der er inden for de fleste af de områder, hvor EU yder støtte, muligheder for at styrke den private sektors rolle med henblik på at opnå bæredygtig og inklusiv vækst. Den private sektor spiller en vigtig rolle inden for landbrug og agroindustri, bæredygtig energi, infrastruktur og de sociale sektorer, og har også en fremtrædende rolle på områder som miljø, klimaændringer, migration, risikostyring⁷, råvarer⁸, naturressourcer, sundhedspleje og lægemidler, bæredygtig turisme og ernæring. Kommissionen vil under iagttagelse af partnerlandenes politikker udvikle metoder til bedre at integrere udviklingsmålene for den private sektor i støttestrategier og vil indkredse metoder til at bruge den private sektor som gennemførelses- og finansieringspartner på disse områder.

I den forbindelse vil en større andel af EU's blandingsfaciliteter kunne bevilges til finansielle instrumenter som f.eks. lån, garantier, risikodelingsinstrumenter og egenkapital- eller kvasi-egenkapitalinstrumenter. Et af de vigtigste formål med disse instrumenter er at mobilisere private investeringer, som har vist sig at være finansielt levedygtige, men ikke udløser tilstrækkelig finansiering fra markedets finansieringskilder. Adgang til finansiering og risikodelingsinstrumenter i udviklingslandene er også en vigtig forudsætning for de EU-investorer, der ønsker at forsøge sig på disse markeder. Dette gælder navnlig for områder som f.eks. bygge- og anlægsarbejder, herunder transport, offentlige forsyningsværker og bygninger, hvor der er store startinvesteringer, høj risikoeksponering og ofte unfair international konkurrence, som kræver handling for at sikre lige vilkår.

⁶ EIB's effektfinansieringsramme for AVS-regionen, der er oprettet som et nyt særligt vindue med 500 mio. EUR under den eksisterende AVS-investeringsfacilitet, tager f.eks. sigte på at skabe høj udviklingseffekt med det overordnede mål at mindske fattigdommen ved at tage fat om de sociale og miljømæssige udfordringer i AVS-landene, herunder oprettelse af ordentlige arbejdspladser, bæredygtige forhold for små virksomheder og virksomheder i landdistrikterne, modvirkning af klimaændringer, fødevarer sikkerhed, adgang til grundlæggende ressourcer som vand og energi samt økonomisk og social integration af kvinder og unge.

⁷ I grønbogen om forsikringsdækning af naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer [COM(2013) 0213 final] fremhæves det, at forsikringer spiller en vigtig rolle for hjælpen til udviklingslande, der er sårbare over for katastrofer, således at der etableres effektive finansielle beredskabsmekanismer.

⁸ I overensstemmelse med råstofinitiativet fra 2008 [KOM(2008) 699].

2.3.1. Fremme af den private sektors engagement i bæredygtig energi

Tiltag 6: Forøgelse af tilførslen af risikovillig kapital via private investeringer i projekter vedrørende energieffektivitet og vedvarende energi og elektrificering af landdistrikter i udviklingslandene på baggrund af det vellykkede eksempel med Den Globale Fond for Energieffektivitet og Vedvarende Energi (GEEREF).

Oprettelse af en mekanisme for risikodeling med europæiske udviklingsfinansieringsinstitutioner for at øge de private investeringer i energirelaterede projekter.

2.3.2. Fremme af den private sektors engagement i bæredygtigt landbrug og bæredygtig agroindustri

Tiltag 7: Tilknytning af landbrugere til markederne via markedsdrevne modeller som f.eks. de initiativer, der er udviklet inden for rammerne af det overordnede program for udvikling af landbruget i Afrika.

Opbygning af kapacitet hos agroindustrielle SMV'er og små landbrugsbedrifter og forbedring af deres adgang til finansiering, markedsinformation og teknologier.

Fremme af bæredygtig lokal og global handel med landbrugsråvarer ved at støtte sammenslutninger af virksomheder, ngo'er, producenter, myndigheder og andre aktører.

Udvikling og finansiering af risikostyringsinstrumenter såsom forsikring mod pris-, vejr- og katastroferisici.

Støtte til inklusive OPP'er og forretningsmodeller med behørig anerkendelse af processer som f.eks. frivillige retningslinjer for ansvarlig forvaltning af jordbesiddelse, fiskeri og skove, ansvarlige landbrugsinvesteringer og det afrikanske jordpolitikinitiativ.

2.3.3. Fremme af den private sektors engagement i infrastrukturektorer

Tiltag 8: Mobilisering af kapital og ekspertise i den private sektor til infrastrukturinvesteringer i udviklingslandene gennem EU's regionale blandingsfaciliteter som f.eks. EU's trustfond for infrastrukturer i Afrika.

Formålet er at indføre kontrakter for udformning, bygning og drift samt koncepter for bæredygtighed og livscyklusomkostninger i EU's procedurer for offentlige indkøb.

Fremme af samarbejdsprojekter om udvikling og anvendelse af rumteknologi for bæredygtig udvikling gennem forskningsprogrammer, teknologioverførsel, kapacitetsopbygning og fælles virksomhedsinitiativer, herunder udvikling af satellitbaseret navigationsinfrastruktur og jordobservationstjenester.

2.3.4. Fremme af den private sektors engagement i grønne sektorer

Tiltag 9: Fremme af øko-iværksætteri og grøn jobskabelse via flagskibsinitiativet "SWITCH TO GREEN", som bygger på de positive erfaringer fra SWITCH-programmet for Asien og kombinerer politisk dialog om forudsætningerne for grøn forretningsudvikling med

samfinansiering af innovative projekter, der støtter bæredygtige forbrugs- og produktionsmønstre og metoder i partnerlandene.

Støtte til forvaltningen af beskyttede områder og andre følsomme biodiversitetsområder, bl.a. gennem det tematiske flagskibs "Biodiversity for Life", som medinddrager den private sektor i udformningen og gennemførelsen af ordninger med betaling for økosystemtjenester, lokalsamfundsforvaltning af naturressourcer og offentlig-private partnerskaber.

2.4. Mobilisering af den private sektors engagement i udvikling

2.4.1. Fremme af ansvarlig forretningspraksis gennem EU's udviklingspolitik

Både de nationale og de internationale private investeringer i lande med lave eller mellemhøje indkomster er blevet mere end tredoblet i løbet af de sidste ti år; de tegner sig nu for over halvdelen af de finansielle ressourcer, der er til rådighed for udviklingslandene og overstiger langt den officielle udviklingsbistand⁹. Selv mindre ændringer i de private investeringsstrategier kan i væsentlig grad ændre disse investeringers effekt for udviklingslandene.

EU-strategien for virksomhedernes sociale ansvar (VSA)¹⁰ er et godt grundlag for et ansvarligt engagement fra de europæiske virksomheders side i udviklingslandene. Kommissionen opfordrer virksomhederne til at overholde internationalt anerkendte retningslinjer og principper, herunder FN's Global Compact-initiativ, FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder, Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO) trepartserklæring om principper for multinationale virksomheder og socialpolitik, den vejledende ISO 26000-standard om social ansvarlighed og retningslinjerne for multinationale virksomheder fra Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD). Kommissionen er ved at gå over til en rettighedsbaseret tilgang, der omfatter samtlige menneskerettigheder i EU's udviklingssamarbejde, herunder støtte til udvikling af den private sektor. Den forventer også, at alle virksomheder respekterer menneskerettighederne. Virksomheder, der investerer eller opererer i udviklingslandene, bør sikre, at de har strategier til at forebygge bestikkelse og skatteunddragelse og systemer til at vurdere risici og afbøde potentielle negative virkninger, som deres aktiviteter og værdikæder kan have i forhold til menneskerettigheder, arbejdsforhold, miljøbeskyttelse og katastrofer, bl.a. via konstruktive engagementer med regeringer, arbejdsmarkedets parter og ngo'er. Overholdelsen af sociale, miljømæssige og skattemæssige normer anses også for at være en forudsætning for ethvert EU-engagement med eller offentlige støtte til den private sektor. Man vil styrke en ansvarlig virksomhedspraksis ved at gøre forbrugerne mere bevidste om bæredygtigt forbrug og bæredygtige produktionsmønstre og praksis og fremme retfærdig og etisk handel.

Virksomhedernes frivillige bestræbelser for at udvise en mere ansvarlig og bæredygtig virksomhedspraksis bør kombineres med øget gennemsigtighed og bekæmpelse af korrupsion samt bestræbelser på at fremme ratificering og effektiv gennemførelse af internationale arbejds- og miljøkonventioner i EU's politiske dialog med partnerlande og gennem EU's

⁹ Kommissionens meddelelse "Perioden efter 2015: På vej mod en omfattende og integreret strategi for finansiering af fattigdomsudryddelse og bæredygtig udvikling" [COM(2013) 531].

¹⁰ En ny EU-strategi 2011-2014 for virksomhedernes sociale ansvar [KOM(2011) 681 endelig].

handelspolitik. De seneste handels- og investeringsaftaler¹¹, EU har indgået, indeholder også bestemmelser om bæredygtig udvikling, og visse autonome EU-handelspræferenceordninger¹² indeholder bestemmelser om respekt for internationale mennesker- og arbejdsrettigheder samt konventioner om miljø og god forvaltningspraksis. Der vil blive lagt særlig vægt på at sikre en fair og gennemsigtig praksis med hensyn til beskæftigelse og behandling af vandrede arbejdstagere.

Der skal især fokuseres og sættes ind på ansvarlig virksomhedspraksis i visse industrier som f.eks. minedrift og skovhugst, hvor der er særlig store muligheder og risici i forbindelse med private investeringer i udvikling. På grundlag af igangværende støtte til initiativer som f.eks. gennemsigtighedsinitiativet for udvindingsindustrien (EITI) og Kimberleyprocessen og EU-handlingsplanen for retshåndhævelse, god forvaltningspraksis og handel på skovbrugsområdet (FLEGT) vil Kommissionen øge bestræbelserne for at forbedre gennemsigtigheden i udvindingsindustrien (olie, gas og minedrift) og skovbruget ved at tillade effektiv anvendelse af oplysninger, der genereres af EITI og offentliggøres af virksomheder om deres betalinger til myndighederne i forbindelse med udvinding af naturressourcer som led i EU's nye lovgivningskrav om landeopdelt rapportering. Desuden blev der for nylig vedtaget en fælles meddelelse om ansvarlig tilvejebringelse af mineraler fra konflikt- og højrisikoområder og et dertil knyttet forslag til en forordning¹³.

Tiltag 10: Fremme af internationale retningslinjer og principper for VSA gennem politisk dialog og udviklingssamarbejde med partnerlande og større markedsbelønning for VSA i offentlige indkøb og gennem fremme af bæredygtig produktion og bæredygtigt forbrug.

2.4.2. *Fremme af inklusive forretningsmodeller og markedsbaserede løsninger for udvikling*

Vækst skal for at være inklusiv kunne skabe økonomiske muligheder, der bidrager til bæredygtige udkommer, især for de fattige. Den private sektor kan bidrage direkte til inklusiv vækst ved at engagere sig i økonomiske aktiviteter, som har umiddelbare virkninger for de fattige ved at styrke deres økonomiske muligheder som kunder og forbrugere på efterspørgselssiden og som producenter, distributører eller arbejdstagere på udbudssiden. Mange EU-medlemsstater arbejder allerede via forskellige partnerskabsprogrammer sammen med virksomheder om at afprøve sådanne inklusive forretningsmodeller¹⁴. Kommissionen kan supplere indsatsen ved at hjælpe med at opbygge et økosystem af lokale støtteinstitutioner for inklusive forretningsmodeller gennem sine udviklingsprogrammer for den private sektor. Den vil endvidere støtte udbredelsen og udvidelsen af vellykkede inklusive forretningsmodeller ved at styrke netværk og platforme, som letter dialog og udveksling af viden i den private sektor, sikre gennemsigtighed om de eksisterende støttetjenester og finansieringsmuligheder

¹¹ F.eks. rammeaftalen med Republikken Korea, som blev undertegnet den 10.5.2010.

¹² F.eks. GSP +, der kræver, at de mindst udviklede lande, der er omfattet af ordningen, skal ratificere og overholde 27 internationale konventioner, hvilket betyder, at de skal indarbejde visse minimumsstandarder for arbejde, miljø og korruptionsbekæmpelse i deres lovgivning, som virksomhederne skal overholde.

¹³ JOIN (2014) 8 af 28.2.2014 og COM(2014) 111 af 5.3.2014.

¹⁴ F.eks. den tyske developPPP-program, det østrigske økonomiske partnerskabsprogram, det svenske SIDA's handel-for-udviklingsprogram eller såkaldte challenge-fonde, der bl.a. er oprettet af det britiske DFID og det nederlandske udenrigsministerium.

og fremme partnerskaber mellem virksomheder, finansieringsinstitutter, arbejdstager- og arbejdsgiverorganisationer, ngo'er, donorer og/eller myndigheder.

Tiltag 11: Støtte til udbredelse og udvidelse af vellykkede inklusive forretningsmodeller og innovative markedsbaserede løsninger på udviklingsproblemer ved at styrke handlingsfokuserede platforme og netværk i den private sektor, som letter udveksling af viden, partnerskaber og kontaktfremdrift mellem virksomheder og andre aktører.

2.4.3. Fremme af offentlig-private partnerskaber (OPP) og multipart-alliancer

Partnerskaber mellem den offentlige og den private sektor med henblik på gennemførelsen af et projekt eller en tjeneste, som normalt gennemføres af den offentlige sektor, kan være effektivt til at sikre en økonomisk overkommelig og mere pålidelig levering af offentlige goder og tjenester til fattige mennesker, samtidig med at de offentlige midler suppleres med den private sektors investeringer. Byggesektoren og indsatsen for at skabe en CO2-fattig og ressourceeffektiv økonomi er eksempler på, at europæisk ekspertise via OPP'er kan tilvejebringe innovative løsninger på områder som vedvarende energi, grønne bygninger eller andre infrastruktur-tjenester såsom vand og sanitet, affaldshåndtering og transport.

På dette område vil Kommissionen fortsat yde teknisk bistand til offentlige institutioner med henblik på at styrke deres administrative kapacitet og oprette retlige og reguleringsmæssige rammer og retningslinjer for OPP'er, fremme offentligt-private dialogmekanismer til at undersøge mulighederne for OPP'er og fremme reformer af de retlige og reguleringsmæssige rammer samt anvende finansielle instrumenter til at mobilisere private midler til infrastrukturprojekter ved at styrke långivningen i den private sektor og godkendte finansielle institutioners egenkapitalaktiviteter gennem EU's blandingsfaciliteter. Disse aktiviteter vil skulle suppleres med bestræbelser på at forbedre ekspertise, gennemsigtighed og forvaltningspraksis i den offentlige sektor for at sikre, at de udbytteincitamentene for de private aktører er i tråd med de offentlige interesser.

Ud over klassiske OPP'er i infrastrukturektorer vil Kommissionen støtte nye former for partnerskaber og multipart-alliancer mellem nationale eller lokale myndigheder, virksomheder og ngo'er med henblik på at udvikle færdigheder og tilvejebringe grundlæggende tjenesteydelser som f.eks. bæredygtig og økonomisk overkommelig energi, vand, sundhedspleje og uddannelse og, for så vidt angår landbrug og ernæring (navnlig i landdistrikterne), kvinder og andre udstødte grupper.

2.4.4. Fastlæggelse af den private sektors rolle og ansvar med hensyn til den globale udviklingsdagsorden

I Kommissionens meddelelse "Et værdigt liv for alle"¹⁵ anføres det, at et af de fem prioriterede områder, som en global dagsorden for tiden efter 2015 bør bygge på, bør være at fremme drivkræfterne for inklusiv og bæredygtig vækst, herunder sikre tjenester, der er af afgørende betydning for menneskelig udvikling og tilvejebringelse af ordentlige jobs. Denne dagsorden vil kun være i tråd med udfordringen om at sikre en bæredygtig og inklusiv vækst, hvis den private sektor har indflydelse på udformningen af den. Kommissionen vil i tæt samarbejde med medlemsstaterne engagere sig fuldt ud i at udstikke en klar og aktiv rolle for

¹⁵ COM(2013) 92 final.

den private sektor i udviklingsrammen for tiden efter 2015. Den tilslutter sig også konstateringen i slutdokumentet fra Rio+ 20 af, at en aktiv deltagelse fra den private sektors side kan bidrage til, at man opnår en bæredygtig udvikling og sikrer overgangen til en inklusiv grøn økonomi. Samtidig vil Kommissionen øge sin indsats for at opfylde de tilsagn, den gav på mødet på højt plan i Busan om bistandseffektivitet vedrørende effektivt offentligt-privat samarbejde om udvikling.

Tiltag 12: Tilslutning til fælleserklæringen om offentligt-privat samarbejde og aktiv rolle i det partnerskab for velstand, der var et af resultaterne af arbejdet i gruppen vedrørende den private sektor under Busan-mødet.

3. VEJEN FREM: VÆRKTØJER OG METODER TIL AT INDDRAGE DEN PRIVATE SEKTOR SOM PARTNER I UDVIKLINGSSAMARBEJDET

Kommissionen vil anvende en kombination af foranstaltninger under sine nationale, regionale og tematiske programmer til at gennemføre og mainstreame sin tilgang for udvikling af den private sektor og udnytte potentialet i den private sektor som partner i udviklingssamarbejdet. Gennemførelsen af den strategi og de prioriteter, der er skitseret ovenfor, vil indebære en tilpasning af eksisterende metoder og værktøjer og tilføjelse af nye til porteføljen af instrumenter i EU's udviklingssamarbejde.

3.1. En ramme for en struktureret dialog og fælles tiltag med den private sektor

For at forstå behovene og begrænsningerne i en lokal private sektor og udnytte den europæiske private sektors potentiale med hensyn til at engagere sig i udvikling og samarbejde med virksomheder i udviklingslandene er det nødvendigt at skabe muligheder for interaktion og samarbejde mellem den private og den offentlige sektor. På lokalt plan vil Kommissionen via EU-delegationerne fremme en inklusiv offentlig-privat politisk dialog gennem støtte til eksisterende eller nye mekanismer for dialog, f.eks. via nationale beskæftigelses-, arbejds- eller eksportorganer, og målrettet kapacitetsopbygning af repræsentanter i den private sektor, herunder handelskamre, arbejdsmarkedsparter og organisationer, der repræsenterer mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder, kvindelige iværksættere og virksomheder og arbejdstagere i den uformelle sektor, for at få dem inddraget mere i disse dialogmekanismer. Desuden vil Kommissionen benytte sin politiske dialog med partnerlandene til at forsøge at øge regeringernes og de lokale myndigheders vilje til at indlede åbne drøftelser med repræsentanter for den private sektor.

På europæisk og globalt plan vil Kommissionen bidrage til udviklingen af en ramme for dialog og en effektiv fælles indsats med den private sektor, fortrinsvis ved at styrke de eksisterende initiativer, herunder det nyligt oprettede Politiske Forum for Udvikling¹⁶, for at styrke koordinationen mellem de forskellige europæiske platforme og programmer. Der vil også blive tilstræbt et mere direkte samspil med virksomhederne og deres brancheorganisationer via dialogmekanismer på sektorniveau for at anspore den private

¹⁶ Det Politiske Forum for Udvikling er blevet oprettet af Kommissionen som et dialogforum for mange forskellige interesseparter, hvor lokale myndigheder, civilsamfundsorganisationer og repræsentanter for den private sektor bidrager til EU's udviklingspolitikker og -programmer.

sektors engagement og fremme markedsbaserede løsninger inden for bæredygtigt landbrug og agroindustri, bæredygtig energi, infrastruktur og sociale sektorer.

3.2. Mobilisering af private ressourcer til udvikling via blandingsfaciliteter

Kommissionen anerkender blanding, som kombinerer EU-tilskud med lån eller egenkapital fra andre offentlige og private investorer, som et vigtigt middel til at mobilisere yderligere ressourcer til udvikling og øge virkningen af EU's bistand. Gennem EU's platform for blanding i eksternt samarbejde (Platform for Blending in External Cooperation) arbejder Kommissionen sammen med finansieringsinstitutter om at øge katalysatoreffekten af blanding ved inddragelse af mere privat finansiering gennem øget anvendelse af finansielle instrumenter som f.eks. garantier, egenkapitalaktiviteter og andre risikodelingsinstrumenter til investeringer i infrastruktur. Kommissionen er i den forbindelse også ved at undersøge mulighederne for at udvide omfanget af blanding til nye områder som f.eks. landbrug og sociale sektorer og for at fremme flere projekter med en stærk indvirkning på udvikling af den private sektor på lokalt plan, f.eks. SMV'ers adgang til finansiering, ved at der i regionale blandingsfaciliteter oprettes specifikke elementer for den private sektor.

3.3. Udnyttelse af EU's politiske vægt til støtte for inklusiv og bæredygtig vækst

Under høringerne af interesseparter i forbindelse med forberedelsen af denne meddelelse var den generelle holdning, at EU's politiske vægt udgør en komparativ fordel, som bør udnyttes bedre til støtte for målet om at udvikle den private sektor. Kommissionen vil med henblik herpå søge at øge det positive samspil og den indvirkning på udviklingen af den private sektor, der kan opnås via EU's politikker og instrumenter vedrørende handel, virksomheder, beskæftigelse og andre relevante områder.

Gennem politisk dialog med partnerlandene og i multilaterale fora vil Kommissionen i samråd med EU-Udenrigstjenesten fortsat tilstræbe at sikre tilslutning til internationalt anerkendte principper og retningslinjer med hensyn til ansvarlig virksomhedspraksis i forhold til menneskerettigheder og arbejdstagerrettigheder, miljøstandarder samt korruptionsbekæmpelse og skattemæssig adfærd. Den vil også undersøge, hvordan man i forbindelse med dens politiske dialog bedst behandler emner som reformer af erhvervsmiljøet, som er af afgørende betydning for investeringer, innovation og udvikling af den private sektor, herunder retsstatsprincippet, bekæmpelse af korruption, forvaltning af offentlige finanser, finanspolitiske reformer og effektivitet og kapacitet i de offentlige institutioner.

Endelig vil Kommissionen fortsat søge at opnå synergieffekter mellem budgetstøtte og direkte interventioner for at gennemføre målene for udviklingen af den private sektor. Via budgetstøtte og den dertil knyttede politiske dialog kan man på nyttig vis understøtte reformer af erhvervsmiljøet i partnerlandene ved at fremme stabile makroøkonomiske rammer, en forsvarlig økonomisk forvaltning, gennemsigtighed og tilsyn med budgettet. Derudover kan specifikke kontrakter og resultatindikatorer med fokus på udvikling af den private sektor bidrage til at opnå reformer af erhvervsmiljøet.

EU's politiske vægt afhænger af Kommissionens og medlemsstaternes evne til at mobilisere deres forskellige styrker og kapaciteter og samarbejde med en fælles strategisk vision. Gennem bedre donorkoordination og fælles programmering vil EU tale med én stemme og bedre kunne udnytte, at EU i de fleste partnerlande er en af de største donorer, der yder støtte til inklusiv og bæredygtig økonomisk udvikling.

Ved at øge sine investeringer i udviklingslandene og spille en mere aktiv rolle i udviklingssamarbejdet sender den private sektor et stærkt signal om den vigtige rolle, den kan spille ved at bidrage til inklusiv og bæredygtig vækst i partnerlandene. Den strategi, der er præsenteret i denne meddelelse, vil give Kommissionen mulighed for at lette og fremskynde engagementet hos både lokale og europæiske virksomheder med henblik på at opnå håndgribelige og positive udviklingsresultater i praksis.